



PARAULA I VIDA

Octubre, mes missioner



Octubre és el mes tradicionalment dedicat a l'impuls missioner per part de l'Església Catòlica, i es vol desvetllar en tots els fidels l'esperit missioner per a la missió universal. Hauríem de prendre consciència de la responsabilitat comuna que tots els batejats tenim davant l'evangelització del món sencer. Per això és bo que s'informi sobre les missions al món sencer, les seves necessitats, i la importància i urgència de participar-hi activament, segons les pròpies possibilitats.

La pandèmia està deixant en els països pobres i en les joves comunitats cristianes en terres de missió profundes ferides que estan essent, però, cicatritzades gràcies a l'esforç dels missioners i de moltes altres institucions i grups de persones de bona voluntat, que fomenten els llaços de col·laboració, ajuda mútua i xarxes comunitàries, que construeixen la fraternitat humana integral.

Els missioners, amb els equips de voluntaris, en moltes parròquies, escoles, dispensaris, promocions agrícoles i de salut, estan fent cada dia que s'enderroquin els murs separadors gràcies a la dimensió universal de la caritat, que no discrimina ningú. «L'amor només sap de compassió i de dignitat», diu el Papa Francesc al n. 62 de la seva encíclica *Fraterni tutti*.

El gran teòleg suís Hans Urs von Balthasar (1905-1988) afirmava que «només l'amor és digne de fe». La missió envers els qui encara no coneixen Jesús i la «sortida» generosa envers territoris i «perifèries» desconegudes, per anunciar-hi l'Evangeli, no s'entén ni és convincent, sense estimar, a semblança de Jesús. L'amor concret per cada persona és al centre de la missió evangelitzadora de l'Església. Només l'a-

mor atreu, només l'amor venç i convenç. Paraules i obres de l'anunci de la fe cristiana han de sorgir de l'amor, tal com afirma sant Joan: «Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut. Déu és amor, i el qui està en l'amor està en Déu, i Déu està en ell» (1Jo 4,16).

El treball missioner ampli es proposa cinc grans objectius: 1. Donar a conèixer l'activitat missionera de l'Església; 2. Fer comprendre a tots els fidels la importància de les missions en el món actual; 3. Estimular el fervor missioner de tots els fidels i promoure les vocacions missioneres; 4. Promoure la Cooperació missionera espiritual per mitjà de l'oració i l'ofertament de sacrificis per les missions i els missioners en el món sencer; i 5. Promoure la Cooperació missionera material, sol·licitant l'ajuda econòmica a favor de les Missions.

En aquest temps de pandèmia, hem de continuar sostenint els missioners i les seves activitats pastorals arreu del món. Aquests objectius els manté desperts la Delegació Diocesana de Missions d'Urgell amb un treball constant que és digne d'agrair. Els sacerdots, religiosos i laics que serveixen sobretot els més pobres en diferents llocs del món, necessiten de mitjans per donar a conèixer Jesús, no només amb la paraula, sinó amb el compromís concret envers la promoció humana que sempre acompanya la missió.

Gràcies per cooperar amb l'acció missionera de l'Església, des de les parròquies i escoles, com des d'altres institucions o de forma personal.

Déu us beneeixi i us doni la seva pau!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Ofrena floral a Santa Maria d'Urgell



La Trobada d'Urgells va arribar a la seva tercera edició el 8 de setembre, amb la celebració eucarística i l'ofrena a la Mare de Déu d'Urgell a la Catedral de Santa Maria d'Urgell que van fer les joves que es diuen Urgell de la comarca de l'Alt Urgell i d'altres punts de la diòcesi.

Mn. Evarist Vigatà va presidir la missa, que va reunir les joves i les seves famílies, i va posar en relleu l'antiga tradició que reflecteix aquest nom «Urgell» i el goig que significa dur-lo.

Durant la setmana abans, el col·lectiu de persones que es diuen Urgell es va organitzar per preparar la celebració.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'amor és pacient, és bondadós...

Sobre l'anomenat «Himne a la Caritat» de la Carta de sant Pau (1Co 13), versa la primera Homília d'Organyà. La dona cananea estima segons aquest amor descrit a 1Co 13. «L'amor és pacient, és bondadós; l'amor no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni interessat, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de fer el mal, sinó que troba el goig en la veritat. Tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espe-

ra, tot ho suporta. L'amor no passarà mai».¹

Tots volem ser estimats així, i aquest és l'Amor que Déu ens ofereix cada dia.

Com la dona cananea ens hem de saber atansar a qui ens estima a fons perdut i ens vol plens de vida.

El Déu i Pare de Nostre Senyor Jesucrist, a qui hauríem de saber testimoniar, entre d'altres «títols» és conegut a

la Bíblia com a Pare dels pobres, defensor dels orfes i les vídues, que té predilecció pels febles i petits, que es commou amb els senzills, que és El Just, que té passió per alliberar-nos de tot mal, que ens vol lliures i feliços, amb una alegria que ningú ens pot prendre, el Déu de la Vida, que estima entranyablement tot el que ha creat.

El «món cristià» ha d'ofrir esperança. Si hi ha alguna cosa pregonament cris-

tiana és l'esperança. Sabem que el mal no té la darrera paraula en la nostra Història, la darrera paraula la té la vida, el Ressuscitat.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment inicial de la seva «Homília religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ 1Co 13,4-8.

PALABRA Y VIDA

Octubre, mes misionero

Octubre es el mes tradicionalmente dedicado al impulso misionero por parte de la Iglesia Católica, y se quiere despertar en todos los fieles el espíritu misionero para la misión universal. Deberíamos tomar conciencia de la responsabilidad común que todos los bautizados tenemos ante la evangelización del mundo entero. Por eso es bueno que se informe sobre las misiones en el mundo entero, sus necesidades, y la importancia y urgencia de participar activamente, según las propias posibilidades.

La pandemia está dejando en los países pobres y en las jóvenes comunidades cristianas en tierras de misión profundas heridas que están siendo, sin embargo, cicatrizadas gracias al esfuerzo de los misioneros y de muchas otras instituciones y grupos de personas de buena voluntad, que fomentan los lazos de colaboración, ayuda mutua y redes comunitarias, que construyen la fraternidad humana integral. Los misioneros, con los equipos de voluntarios, en muchas parroquias, escuelas, dispensarios, promociones agrícolas y de salud, están haciendo cada día que se derriben los muros separadores gracias a la dimensión universal de la caridad, que no discrimina a nadie. «El amor sólo sabe de compasión y de dignidad», dice el Santo Padre Francisco en el n.º 62 de su encíclica *Fratelli tutti*.

El gran teólogo suizo Hans Urs von Balthasar (1905-1988) afirmaba que «sólo el amor es digno de fe». La misión hacia los que todavía no conocen a Jesús y la «salida» generosa hacia territorios y «periferias» desconocidas, para anunciar el Evangelio, no se entiende ni es convincente, sin amar a semejanza de Jesús. El amor concreto por cada persona es el centro de la misión evangelizadora de la Iglesia. Sólo el amor atrae, sólo el amor vence y convence. Palabras y obras del anuncio de la fe cristiana deben surgir del amor, tal como afirma san Juan: «Nosotros hemos conocido el amor que Dios nos tiene y hemos creído en él. Dios es amor, y quien permanece en el amor permanece en Dios y Dios en él» (1Jn 4,16).

El trabajo misionero amplio se propone cinco grandes objetivos: 1. Dar a conocer la actividad misionera de la Iglesia; 2. Hacer comprender a todos los fieles la importancia de las misiones en el mundo actual; 3. Estimular el fervor misionero de todos los fieles y promover las vocaciones misioneras; 4. Promover la Cooperación misionera espiritual por medio de la oración y el ofrecimiento de sacrificios por las misiones y los misioneros en el mundo entero; y 5. Promover la Cooperación misionera material, solicitando la ayuda económica a favor de las Misiones.

En este tiempo de pandemia, debemos continuar sosteniendo a los misioneros y sus actividades pastorales en todo el mundo. Estos objetivos los mantiene activos la Delegación Diocesana de Misiones de Urgell con un trabajo constante que es digno de agradecer. Los sacerdotes, religiosos y laicos que sirven sobre todo a los más pobres en diferentes lugares del mundo, necesitan medios para dar a conocer a Jesús, no sólo con la palabra, sino con el compromiso concreto hacia la promoción humana que siempre acompaña la misión. Gracias por cooperar con la acción misionera de la Iglesia, desde las parroquias y escuelas, como desde otras instituciones o de forma personal. ¡Dios os bendiga y os dé su paz!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Inici de Curs de l'Escola de Formació Permanent del Bisbat



«L'adoració de l'Anyell i els 144.000 escollits», al Beatus de Liébana, és una mostra de l'art religiós de qualitat que reuneix la diòcesi

L'Escola de Formació Permanent del Bisbat d'Urgell inicia el curs escolar aquest cap de setmana, el dissabte 9 d'octubre, al Santuari-Basílica del Sant Crist de la Balaguer, recuperant el format presencial que l'ha caracteritzat des dels seus inicis.

Amb l'objectiu de crear i mantenir l'esperit de comunitat eclesial, el Director de l'Escola i Vicari de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, ha tornat a convocar els alumnes dels grups de formació: el Curs Bàsic de formació de cristiana i el Curs d'Aprofundiment: «Per a tots, professors i alumnes, és un moment de comunió, en el que compartim les pregàries, la documentació i informació molt preparada pels conferenciantes, les preguntes, inquietuds i reflexions, i això facilita un vincle entre tots, de germanor i de comunitat, molt eclesials i necessaris en el moment actual.»

El retorn a la fórmula presencial era desitjada pels participants, després que durant el curs passat es va organitzar tècnicament per poder seguir les classes de manera virtual. La fórmula, encara que va

tenir força acceptació, quedava curta als alumnes i l'habitual interacció que mantenen amb els professors.

En aquest nou Curs de l'Escola de Formació Permanent del Bisbat, les classes s'organitzen de nou en dos grups: el bàsic i aprofundiment.

Es preveu seguir amb el format de la pregària de Laudes al matí, i després els grups es reparteixen en sales distintes per seguir cada conferència de formació.

En el Curs Bàsic de formació cristiana, es continuarà oferint una formació bíblica, concretament una introducció a l'Antic Testament, que durà a terme Mn. Ramon Sàrries, experimentat biblista.

En el Curs d'Aprofundiment, el tema escollit de treball serà l'art cristià. Des de les primeres manifestacions artístiques religioses, en els primers segles del cristianisme, fins a l'art contemporani. Per a fer-ho possible, hi haurà ponències de diversos professors, tant de l'àmbit de patrimoni a nivell diocesà, com de l'àmbit universitari a Catalunya.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC



@Pontifex: «Si oblidem el bé, el cor s'encongeix. Però si, com Maria, recordem les meravelles que el Senyor realitza, si almenys una vegada al dia diem una petita oració de lloança, el cor es dilatarà, la nostra alegria augmentarà» (31 de maig).

@Pontifex: «L'Eucaristia, font d'amor per a la vida de l'Església, és escola de caritat i solidaritat. Qui es nodreix del Pa de Crist no pot romandre indiferent davant dels que no tenen el pa quotidià» (3 de juny).

@Pontifex: «Necessitem una ecologia humana integral que transformi els nostres estils de vida, la nostra relació amb els recursos de la Terra; que inclogui no sols les qüestions ambientals, sinó també a l'home íntegrament, responent al clam dels pobres» (5 de juny).

@Pontifex: «L'Eucaristia sana perquè ens uneix a Jesús: ens fa assimilar la seva manera de viure, la seva capacitat de partir-se i lliurar-se als germans, de respondre al mal amb el bé» (6 de juny).



Es presenta al Consell General d'Andorra el llibre de Mn. Nemesi Marquès sobre el procés constituent

La *Constitució del Principat d'Andorra: la resposta als reptes de les institucions preconstitucionals en el segle XX (1930-1993)*, un exhaustiu recull dels fets històrics realitzat per Mn. Nemesi Marquès, que fou representant del Copríncep episcopal durant el mandat pastoral de Mons. Joan Martí i Alanis i amb Mons. Joan-Enric Vives fins a l'any 2012, es va presentar al públic andorrà per primera vegada en un acte al Consell General, convocat per la Síndica general d'Andorra, Roser Suñé.

Juan-José López Burniol, primer Magistrat del Tribunal Constitucional d'Andorra per designació episcopal (1993-2001) i també conegut advocat i notari català, fou l'encarregat de presentar el llibre, publicat dins de la Biblioteca Abat Oliba de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat. El llibre té com a objectiu l'anàlisi de la Constitució del Principat d'Andorra com a resposta als reptes de les institucions andorranes en un lapse del segle XX molt important, marcat per la convulsa història d'Europa i pels esdeveniments que van viure els estats veïns del Principat. Es fa un repàs de les situacions, de les circumstàncies que ha anat vivint el Principat en la dècada dels anys 30 del segle XX, dels anys 40 i 50, i posteriorment com ha marcat el creixement econòmic la transformació política i social del país. L'autor es capbussa en la documentació per aclarir relacions, conflictes, resolucions, i qüestions que han creat l'Andorra que avui coneixem. És especialment interessant l'etapa preconstitucional i constituent, en la que fa una defensa de l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Joan Martí, com a pioner i impulsor constant de la Constitució del Principat d'Andorra.



L'acte comptà amb la presència de l'Arquebisbe i Copríncep, Mons. Joan-Enric Vives, a més de destacades personalitats del món polític i jurídic d'Andorra, encapçalades per la mateixa Síndica,

el Cap de Govern, Xavier Espot, i el Director del gabinet del representant del Copríncep francès, Pascal Escande, tot i que l'aforament fou limitat a causa de les restriccions establertes per mesures sanitàries.

Hi assistiren també l'actual representant del Copríncep, Mn. Josep M. Mauri i successor de Mn. Marquès al càrrec; l'actual Secretària general del Copríncep, Sra. Concepció Garcia, i el seu predecessor, Sr. Joan Massa; el Secretari general del Bisbat, Mn. David Codina; l'Arxiver Capitular i Degà del Capítol de Canonges de la Catedral, Mn. Benigne Marquès; i la Delegada de Mitjans de Comunicació, Sra. Cristina Orduña.



► **Jornada de treball de la CEE dedicada a les oficines diocesanes per a la protecció de menors.** La Conferència Episcopal Espanyola (CEE) va celebrar el dia 15 de setembre, la primera

Jornada prevista per als responsables de les oficines diocesanes per a la protecció dels menors i prevenció d'abusos, a Madrid. Aquestes oficines, creades a tot Espanya, tindran un grup d'assessorament al seu servei a la CEE, per així atendre les seves peticions o necessitats concretes. Per part d'Urgell hi va participar Mn. David Codina. El Secretari general de la CEE, Mons. Luís Argüello García, Bisbe auxiliar de Valladolid, fou l'encarregat de la presentació i cloenda d'aquesta trobada, a la que han assistit els representants de la pràctica totalitat de les diòcesis espanyoles. Posterior-

ment a l'obertura, els participants van realitzar una posada en comú de la feina realitzada en aquestes oficines diocesanes, on han pogut donar a conèixer els èxits i dificultats que s'han produït al llarg de l'últim any.

L'Assemblea Plenària del mes d'abril va aprovar la creació d'un servei d'assessorament per a les oficines diocesanes per a la protecció dels menors i la prevenció d'abusos. Aquest servei de comunió i ajuda es prestarà a les oficines diocesanes creades a tot Espanya per donar suport als seus treballs en les diverses àrees de la seva activitat. Aquest servei estarà tam-

bé a disposició de les oficines creades per les congregacions religioses.

► **Pregar amb els malalts, llibre de Mn. Joan Dies.** Mn. Joan Dies Carrera (Perramea, 1938) actual Rector de la Vall Ferrera i Ribera de Cardós, gran devot de la Verge Maria, acaba d'editar de forma privada un llibre sobre *Pregar amb els malalts, pregar pels malalts*, que recull la seva experiència de pregar pels malalts, així com un aplec de pregàries contingudes o extretes de les Sagrades Escripcions. El llibre el distribueix ell mateix des de Ribera de Cardós.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Sant Joan XXIII, papa; santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg. fund. Serventes de Maria, vetlladores dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dimarts [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa

segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Dimecres [Rm 2,1-11 / Sl 61 / Lc 11,42-46]. Mare de Déu del Remei; sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.

14. ■ Dijous [Rm 2,1-11 / Sl 61 / Lc 11,42-46]. Sant Calixt I, papa (217-222)

i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Divendres [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Dissabte [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda

del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa de Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor.

17. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 53,10-11 / Sl 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i màrtir a Roma (107); sant Rodolf, mr.

Diumenge XXVIII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Per als qui són rics, que n'és de difícil, d'entrar al Regne de Déu!»



Crist i el jove ric (1889), Heinrich Hofmann. Església de Riverside, Nova York (EUA)

Si el diumenge passat el Senyor ens parlava de les exigències del matrimoni avui en parla en relació al diner. Fixem-nos bé en l'escena evangèlica: un noi que ha complert tots els manaments des de jove. Tant de bo, tinguéssim molts joves d'aquests. Però no solament ha complert els manaments sinó que busca a més un plus en la seva vida: *Què haig de fer per posseir la vida eterna?* I com Jesús sap que és un bon complidor dels manaments ara li proposa un plus d'entrega a Déu, ara li demana la perfecció: *Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel.* Jesús no li demana renunciar a la riquesa per sempre sinó guardar-la allà on la trobarà eternament: en el cel. Però aquest jove capaç de seguir tots els manaments no és capaç de desprendre's de la riquesa que el lliga de tal manera que li impedeix no solament seguir Jesús sinó també la pròpia felicitat: *Se n'anà tot trist, perquè era molt ric.* Ha guanyat la riquesa, sí, però ha perdut la felicitat. Per això Jesús adverteix: *Per als qui són rics que n'és de difícil, d'entrar al Regne de Déu.* I posa l'exemple del *camell que no pot passar pel forat d'una agulla*; és que és impossible! I quan els apòstols es pregunten: *qui es podrà salvar?*, la resposta de Jesús és clara: *Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.* Fer de la riquesa el propi déu, el propi ídol al qual se sacrifica tot és anar contra el gran manament de l'amor a Déu i als germans. Per això és molt difícil que se salvi una persona entregada a la riquesa, enganxada als béns materials. I és ignorar la primera lectura: *Comparada amb la saviesa, tinc la riquesa per no-res. Tot l'or del món al seu costat no val ni un gra de sorra.* El jove de l'evangeli no era gens savi. Com diu la carta als hebreus la *Paraula de Déu esclareix les intencions i els pensaments del cor.* Aquell jove tan bo, al final s'aparta del seguiment de Crist i de l'amor a Déu en la mesura que el seu gran amor és la riquesa a la qual no és capaç de renunciar.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La preferència a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomptables.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclareix les intencions i els pensaments del cor. A tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

(Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí un home correu, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: Per què em tractes de bo? De bo només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare.» Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove.» Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi.» Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se n'anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, què n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al regne de Déu.» Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.» Llavors Pere es posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós.» Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'evangeli han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna.»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 7,7-11)

Supliqué y me fue dada la prudencia, invoqué y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos y a su lado en nada tuve la riqueza. No la equiparé a la piedra más preciosa, porque todo el oro ante ella es un poco de arena y junto a ella la plata es como el barro. La quise más que a la salud y la belleza y la preferí a la misma luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos, tiene en sus manos riquezas incontables.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Sácianos de tu misericordia, Señor, y estaremos alegres.*

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Danos alegría, por los días en que nos afligiste, / por los años en que sufrimos desdichas. R.

Que tus siervos vean tu acción / y sus hijos tu gloria. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 4,12-13)

Hermanos:

La palabra de Dios es viva y eficaz, más tajante que espada de doble filo; penetra hasta el punto donde se dividen alma y espíritu, coyunturas y tuétanos; juzga los deseos e intenciones del corazón. Nada se le oculta; todo está patente y descubierto a los ojos de aquel a quien hemos de rendir cuentas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, cuando salía Jesús al camino, se le acercó uno corriendo, se arrodilló ante él y le preguntó: «Maestro bueno, ¿qué haré para heredar la vida eterna?». Jesús le contestó: «¿Por qué me llamas bueno? No hay nadie bueno más que Dios. Ya sabes los mandamientos: no matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no darás falso testimonio, no estarás, honra a tu padre y a tu madre». Él replicó: «Maestro, todo eso lo he cumplido desde mi juventud». Jesús se quedó mirándolo, lo amó y le dijo: «Una cosa te falta: anda, vende lo que tienes, dáselo a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego ven y sígueme». A estas palabras, él frunció el ceño y se marchó triste porque era muy rico. Jesús, mirando alrededor, dijo a sus discípulos: «¡Qué difícil les será entrar en el reino de Dios a los que tienen riquezas!». Los discípulos quedaron sorprendidos de estas palabras. Pero Jesús añadió: «Hijos, ¡qué difícil es entrar en el reino de Dios! Más fácil le es a un camello pasar por el ojo de una aguja, que a un rico entrar en el reino de Dios». Ellos se espantaron y comentaban: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús se les quedó mirando y les dijo: «Es imposible para los hombres, no para Dios. Dios lo puede todo». Pedro se puso a decirle: «Ya ves que nosotros lo hemos dejado todo y te hemos seguido». Jesús dijo: «En verdad os digo que no hay nadie que haya dejado casa, o hermanos o hermanas, o madre o padre, o hijos o tierras, por mí y por el Evangelio, que no reciba ahora, en este tiempo, cien veces más —casa y hermanos y hermanas y madres e hijos y tierras, con persecuciones— y en la edad futura, vida eterna».